

eul_wid: wus-aq

Σοῦδα · Suda

Lexicon, Letter P

Σοῦδα, Στοιχεῖον P

Period: *Βυζαντινή* **Byzantine**
Domain: *Γραμματική* **Grammar**
Format: *Συναγωγή* **Collection**

- ρ 1 ῥά: ἀντὶ τοῦ δή. οὕτως Πλάτων.
- ρ 2 ῥαβδίζω· αἰτιατικῇ. λύσις ὀνείρου· κλασθεῖσα ῥάβδος οὐ καλὸν φέρει πέρας.
- ρ 3 ῥαβδοῦχοι· ἦσαν ἐπὶ τῆς θυμέλης ῥαβδοφόροι τινές, πρὸς εὐταξίαν τῶν θεατῶν. ἡ ῥαβδοῦχοι, οἱ κριταὶ τοῦ ἀγῶνος, οὓς αἰσυμνήτας λέγουσιν. Ἀριστοφάνης· χρῆν μέντοι τύπτειν τε ῥαβδούχους, εἴ τις κωμωδοποιητὴς αὐτὸν ἐπῆνει πρὸς τὸ θέατρον παραβάς. Πολύβιος· παρῆν ῥαβδοῦχος παρὰ τοῦ στρατηγοῦ, καλῶν τὸν βασιλέα.
- ρ 4 ῥάβεννα· ὄνομα πόλεως.
- ρ 5 ῥαββί· ὄνομα κύριον Ἑβραϊκόν. καὶ ῥαβουνὶ ὁμοίως.
- ρ 6 ῥαβώσας· ἐπικάμψας.
- ρ 7 ῥαγδαῖος· ταχύς, ἢ σφοδρός.
- ρ 8 ῥαγδαῖους· κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ὄμβρων, τοὺς κεκινημένους, καὶ σφοδρούς, καὶ βιαίους. Ἀντιφάνης Ἀγροίκους· ῥαγδαῖος, ἄμαχος, πρᾶγμα μεῖζον ἢ δοκεῖς. Δίφιλος Πολυπράγμωνι· τί ποτ' ἐστιν; ὥς ῥαγδαῖος ἐξελήλυθεν. ἔστι καὶ ἐν Πρυτάνεσι Τηλεκλείδου τὸ ὄνομα καὶ ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀριστοφάνους.
- ρ 9 ῥαγέντος· κοπέντος. ῥαγέντος δὲ τοῦ κάλου, ἔμεινε τὸ λείψανον ἐκεῖσε τὸ τῆς Δίρκης.
- ρ 10 ῥαγολόγος· ὁ ἐχθίνος. ἐν Ἐπιγράμμασι· ῥαγολόγον, γλυκερῶν σίντορα θειλοπέδων.
- ρ 11 ῥαγῶσαι· τεμεῖν. καί, ῥαγήσεται πρῶϊμον τὸ φῶς σου.
- ρ 12 ῥαδαμάνθυος κρίσις· ἐπὶ τῶν ἐπὶ δικαιοσύνη μαρτυρουμένων.
- ρ 13 ῥαδαμάνθυος ὄρκος· ὁ κατὰ χηνὸς ἢ κυνὸς ἢ πλατάνου ἢ κριοῦ ἢ τινος ἄλλου τοιούτου. οἷς ἦν μέγιστος ὄρκος ἅπαντι λόγῳ κύων, ἔπειτα χήν, θεοὺς δ' ἐσίγων. Κρατῖνος Χεῖρωσι. τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ Σωκράτους ὄρκοι. σημεῖον τοῦτο περὶ ὄρκου, ὃ καὶ νῦν ἐπιχωριάζει πολλοὶ γὰρ πρὸς λάχανα ὁμνύουσιν, εὐορκίαν ἐπιδεικνύμενοι.
- ρ 14 ῥάδαμνος· βλαστὸς τρυφερός· ἢ κλάδος. ῥάδαμνός ἐστιν ὁ τοῖς φύλλοις κομῶν ἀκρεμῶν τοῦ δένδρου, καὶ σκιὰν ἐκτελῶν. παρὰ τὸ ῥαδίως δαμάζεσθαι ὑπὸ καύσωνος ἢ τινος ἄλλου αἰτίου, ὥς ἀπαλὸς καὶ προέχων.
- ρ 15 ῥαδιέστερον· Πολύβιος· ἀλλὰ πολὺ ῥαδιεστέραν καὶ συντομωτέραν συνέβη γενέσθαι τὴν Ἀσδρούβου παρουσίαν ἐς Ἱταλίαν.

ρ 16

ῥαδινή: ἀσθενής, λεπτή. κεφαλὴ ἀνθρώπου καρτερὰ μὲν ἢ ἡλιουμένη, ῥαδινὴ δὲ ἢ ἐσκιατραφημένη. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· ὦ ποδός, ὦ κνήμης, ὦ τοῦ ῥαδινοῖο τραχήλου. καὶ αὖθις ἡ ῥαδινὴ Μελίτη ταναοῦ ἐπὶ γήραος οὐδ᾽ ἔτι τὴν ἀπὸ τῆς ἥβης οὐκ ἀπέθηκε χάριν. καὶ αὖθις οὐκέτι δὴ τανύφυλλον ὑπὸ πλάκα κλωνὸς ἐλιχθεὶς φθέγξοι ἀπὸ ῥαδινῶν φθόγγων ἰεὶς στομάτων.

ρ 17 ῥαδηνός: ἀπὸ τόπου τινός.

ρ 18 ῥάδιον: εὐχερές. καὶ ῥαδίως, εὐχερῶς, ταχέως. οὐ γὰρ ῥαδίως τῇ γυναικὶ προσεῖχον.

ρ 19 ῥαδιουργεῖν: ἀπατᾶν.

ρ 20 ῥαδιουργός: πλαστογράφος· καὶ ὁ κακοῦργος ἀπλῶς. καὶ ῥαδιουργία, ἡ περὶ πᾶν ὀλιγωρία, καὶ εὐκαιρία, καὶ θρασυτής. Ξενοφῶν δὲ καὶ ἐπὶ εὐκολίας ἐχρήσατο τῇ λέξει. Πολύβιος δὲ φησὶ περὶ οἰκογενεῶν προδότου· τί δή ποτ' ἐστὶν ὅτι τοῖς αὐτοῖς καὶ διὰ τῶν αὐτῶν ἀπατῶμενοι πάντες οὐ δυνάμεθα λῆξαι ἀνοίας; τοῦτο γὰρ τὸ γένος τῆς ῥαδιουργίας πολλάκις ὑπὸ πολλῶν ἤδη γέγονε. καὶ τὸ μὲν παρὰ τοῖς ἄλλοις διαχωρεῖν, ἴσως οὐ θαυμάσιον, τὸ δέ, παρ' οἷς ἡ πηγὴ τῆς τοιαύτης ὑπάρχει κακοπραγμοσύνης, θαυμαστόν. καὶ αὖθις οὐδὲν διαφέρει τὸ κατ' ἰδίαν ἀδίκημα τῶν κοινῶν ἢ πλήθει καὶ μεγέθει τῶν συμβαινόντων. καὶ γὰρ κατ' ἰδίαν τὸ τῶν ῥαδιουργῶν καὶ κλεπτῶν φῦλον τούτῳ μάλιστα τῷ τρόπῳ σφάλλεται, τῷ μὴ ποιεῖν ἀλλήλοις τὰ δίκαια, καὶ συλλήβδην τὰς εἰς αὐτοὺς ἀθεσίας.

ρ 21 ῥαζεῖν καὶ ῥυζεῖν: τὸ ὑλακτεῖν. Ἑρμιππος Εὐρώπῃ ῥυζῶν ἅπαντας ἀπέδομαι τοὺς δακτύλους. ἀπὸ τούτου δ' ἐπὶ τοὺς πικραينوμένους καὶ σκαριολογοῦντας μετηνέχθη. Κρατῖνος Δηλιάσιν· ἵνα σιωπῇ τῆς τέχνης ῥαζῶσι τὸν λοιπὸν χρόνον. καὶ ἐξῆς· ἔρραζε πρὸς τὴν γῆν· ὁ δὲ σκαρίζει καὶ πέπαρδε.

ρ 22 ῥαθάμιγγες: ῥανίδες· ἢ ὁ ἀπὸ τῶν ἵππων κονιορτός· οἱ δὲ σταγόνες.

ρ 23 ῥαθυμεῖν: οὐχ ὥς ἡμεῖς φαμεν τὸ τοῖς ἀφροδισίοις σχολάζειν, ἀλλὰ ἀπλῶς τὸ ἀργεῖν καὶ τρυφᾶν· παρὰ τὸ τὰ ῥᾶστα τῷ θυμῷ διδόναι. Πολύβιος· πάντων εὐδαιμονιζόντων τὸν Πόπλιον καὶ παρακαλούντων ἀναπαύεσθαι καὶ ῥαθυμεῖν, ἐπεὶ πέρας ἐπιτέθεικε τῷ πολέμῳ, μακαρίζειν αὐτοὺς ἔφη, ὅτι τοιαύτας ἔχουσι τὰς διαλήψεις.

ρ 24 ῥαθυμία: ἀμέλεια.

ρ 25 ῥαηθώ: ὄνομα τόπου, ἢ ὄρους. ἐν Σινᾷ καὶ ῥαηθοῖ.

ρ 26 ῥαϊκός: ὁ ὀρμώμενος.

ρ 27 ῥαῖσας: ὑγιάνας. ῥᾶον ἔχων ἐκ τῆς νόσου. ῥαῖζω γὰρ τὸ καταπαύω.

ρ 28 ῥακιοσυρραπτάδη: τὰ ῥάκη συλλέγων. ῥάκια γὰρ τὰ διερρωγότα ἱμάτια.

ρ 29 ῥάκος: τὸ τριβώνιον. καὶ τὸ προσωπεῖον· ὅτι ῥάκεσι κατεκολλᾶτο. Ἀριστοφάνης· σὺ γὰρ τὸ ῥάκος ἐξεῦρες, καὶ ἡ δοτικὴ τῷ ῥάκει. καὶ τὸ πληθυντικὸν τὰ ῥάκη.

ρ 30 ῥακώκης: ὄνομα κύριον.

ρ 31 ῥάμνος: ἀκανθῶδες φυτὸν μέγιστον. πᾶσαν δὲ ἀμαρτίαν ἄκανθαν καλεῖ ἡ Γραφή.

ρ 32 ῥάμνος: ἐπὶ τῶν σοφῶν καὶ ἐλλογίμων. ῥάμνος γὰρ δῆμος Ἀττικῆς, ἐν ᾗ καὶ Ἀντιφῶν ἤκμασε κατὰ ῥητορικὴν· ὃν πολλοὶ μιμήσασθαι. θέλοντες παροιμίαν ἔλιπον τῷ βίῳ, ὥστε τοὺς καλοὺς ῥάμνους καλεῖν.

ρ 33 ῥαμνουσία Νέμεσις: αὕτη πρῶτον ἀφίδρυτο ἐν Ἀφροδίτῃ σχήματι· διὸ καὶ κλάδον εἶχε μηλέας. ιδρύσατο δὲ αὐτὴν Ἐρεχθεύς, μητέρα ἑαυτοῦ οὔσαν, ὀνομαζομένην δὲ Νέμεσιν καὶ βασιλεύσασαν ἐν τῷ τόπῳ. τὸ δὲ ἄγαλμα Φειδίας ἐποίησεν· οὗ τὴν ἐπιγραφὴν ἐχαρίσατο Ἀγορακρίτῳ τῷ Παρίῳ ἐρωμένῳ. ὃς καὶ Ὀλυμπίασι τῷ δακτύλῳ τοῦ Διὸς ἐπέγραψεν,

Αὐτάρχης. καλὸς δ' ἦν οὗτος Ἀργεῖος, ἐρώμενος αὐτοῦ. λέγεται δὲ καὶ παροιμία, Ῥαμνούσιος, ἐπὶ τῶν σοφῶν καὶ ἐλλογίμων.

ρ 34 Ῥάμφορ· ῥύγχος ὀρνίθων. πρόσωπον. Ῥάμφορ ἐπὶ ὀρνέου, ῥύγχος ἐπὶ χοίρου.

ρ 35 Ῥανίσι· ῥανίς, ῥανίδος.

ρ 36 Ῥαντίζω· αἰτιατικῇ.

ρ 37 Ῥαντόν· ποικίλον.

ρ 38 Ῥάξ, ῥαγός· ἐπὶ σταφυλῆς. Ῥῶξ δέ, ῥωγός, ἐπὶ φαλαγγίου. καὶ Ῥαγολόγος, ὁ ἐχῖνος.

ρ 39 Ῥάξαι· ἀντὶ τοῦ καταβαλεῖν. οὕτως Ἀπολλόδωρος.

ρ 40 Ῥᾶον· εὐχερές, εὐκόλον. καὶ παροιμία· Ῥᾶον ἢ τὸ Ὅρειον ὑπερέβησαν οἱ Βοιωτοί. ἐπὶ τῶν τοὺς ὅρους καὶ τὸ μέτρον ὑπερβαινόντων· Ὅρειον γάρ ἐστιν ὄρος, τὸ πρὸς ὃ οἱ ὄροι τῶν Βοιωτῶν ὠρίζοντο.

ρ 41 Ῥάονος.

ρ 42 Ῥαόνως· εὐκόλως. καὶ Ῥάως, ὁμοίως.

ρ 43 Ῥᾶόν τις τοὺς ὀδόντας ἠρίθμησεν ἢ τοὺς δακτύλους· ἐπὶ γερόντων.

ρ 44 Ῥάων· εὐθυμότερος, καὶ ἀπήμων.

ρ 45 Ῥαπίσαι· πατάξαι τὴν γνάθον ἀπλῇ τῇ χειρί. ὃ λέγουσι καὶ ἐπὶ κόρρης.

ρ 46 Ῥαπίς· ῥάβδος.

ρ 47 Ῥάπτω· αἰτιατικῇ.

ρ 48 Ῥάριον· τὸ βρέφος.

ρ 49 Ῥάρον· ἰσχυρόν.

ρ 50 Ῥαριάς· ἡ Δημήτηρ· Ῥάρος γὰρ ἔσχεν υἱὸν Κελεόν, Κελεὸς δὲ Τριπτόλεμον. ὁ δὲ Ῥάρος πλανωμένην τὴν Δήμητραν καὶ ζητοῦσαν τὴν Κόρην ὑπεδέξατο εἰς τὸν οἶκον. ὑπὲρ τῆς τοιαύτης οὖν χάριτος ἡ Δημήτηρ τὸν ἀπόγονον Ῥάρου Τριπτόλεμον ἐδίδασκε τὴν τοῦ σίτου γεωργίαν, παρέσχε δὲ αὐτῷ καὶ ἄρμα πτηνῶν δρακόντων, εἰς ὃ ἐποχούμενος ὁ Τριπτόλεμος περιήει πᾶσαν τὴν γῆν, διδάσκων τὴν τοῦ σίτου γεωργίαν.

ρ 51 Ῥάρος· ἡ γαστήρ. καὶ Ῥάριον, τὸ βρέφος.

ρ 52 Ῥᾶστα· ῥαδίως, εὐχερῶς. Πολυνείκην ἔαν ἄταφον, ὅτι ῥᾶστος ὦν ἐπὶ τὴν πατρίδα ἐστράτευσε.

ρ 53 Ῥαστώνευσις. ὁ δὲ τὴν κατασκευὴν τοῦ νεῦ πρεσβυτέραν τῆς ἑαυτοῦ ῥαστωνεύσεως ποιησάμενος στέφανον ἐψηφίσατο ἡ βουλὴ δάφνης αὐτῷ.

ρ 54 Ῥαστώνη· ἀνάπαυσις, τέρψις, τρυφή, εὐκολία, ῥαθυμία, ἡδυπάθεια, χαυνότης, ἀργία. εἴρηται καὶ ῥαστωνεύειν ἐν τῷ λη' Δίωνος Ῥωμαϊκῶν. ῥαστώνη συζῶντας καὶ ἀνειμένον βίον ἀσπαζομένους.

ρ 55 Ῥαφανίς· ῥαφανίδα φασὶν Ἀττικοί, ἣν ἡμεῖς ῥεφανόν φαμεν· πάλιν δὲ ῥαφανον, ἣν ἡμεῖς κράμβην. εἴρηται δὲ ῥαφανίς παρὰ τὸ ῥαδίως φαίνεσθαι· λόγος γάρ, ὡς σπειρόμεναι θᾶπτον ἀνίασι. καὶ Ῥαφανιδωθῆναι καὶ τέφρα τιλθῆναι, παρὰ Ἀριστοφάνει. ἐπὶ τῶν ἀσελγῶν. οὕτω γὰρ τοὺς ἀλόντας μοιχοὺς ἠκίζοντο· ῥαφανίδας λαμβάνοντες καθίεσαν εἰς τοὺς πρωκτοὺς τούτων καὶ παρατίλλοντες αὐτοὺς θερμὴν τέφραν ἐπέπαττον, βασάνους ἱκανὰς ἐργαζόμενοι. καὶ αὖθις οὐδ' ἂν ἐλέσθαι δειπνοῦντ' ἐξῆν κεφάλαιον τῆς ῥαφανίδος, οὐδ' ἄνηθον τῶν πρεσβυτέρων οὐδὲ σέλινον ἀρπάζειν, οὐδ' ὄσποφαγεῖν, οὐδὲ κιχλίζειν, οὐδ' ἴσχειν τῷ πόδ' ἐναλλάξ. κεφάλαιον δὲ ῥαφανίδος τὴν κεφαλὴν φησι τὸ πρὸς τὰ φύλλα καυλῶδες. οὐκ

ἔτεμνον δὲ κατὰ μῆκος ὡς νῦν, ἀλλὰ κατὰ κύκλον τὴν ῥαφανίδα. κιχλίζειν δὲ τὸ κίχλας ἐσθίειν, οἱ δὲ τὸ ἀτάκτως γελαῖν.

ρ 56 ῥάφεια: ὄνομα πόλεως.

ρ 57 ῥαφίς: εἶδος ἰχθύος.

ρ 58 ῥαχθέντος: ῥαγέντος.

ρ 59 ῥαχίαν: οἱ Ἀττικοὶ τὴν ἀκτὴν, καὶ τὸν τόπον αὐτόν, ᾧ προσαράττει τὸ κύμα. καὶ Θουκυδίδης οὕτως, οἱ δὲ Ἴωνες τὴν ἄμπωτιν καὶ τὴν ἀναχώρησιν τῆς θαλάττης.

ρ 60 ῥαχίας λαλίστερος: ἐπὶ τῶν ἀδολέσχων. παρ' ὅσον τῇ ῥαχίᾳ συνεχῶς ἐπιβάλλονται τὰ κύματα καὶ ψόφον ἀποτελεῖ.

ρ 61 ῥαχίζειν: τὸ διαιρεῖν τὰ νῶτα καὶ μέρη τῆς ῥάχεως, ἥτοι διακόπτειν· ὡς φησιν Εὐριπίδης.

ρ 62 ῥαχίζειν: τὸ ἀλαζονεύεσθαι. καὶ ῥαχιστής, ὁ ἀλαζών. Θεόπομπος Παμφίλῃ· τούτων ἀπάντων ὁ ῥαχιστής Δημοφῶν.

ρ 63 ῥαχίζων: σφάζων, διακόπτων. Σοφοκλῆς· κύκλῳ ῥαχίζων. ἀντὶ τοῦ κατὰ τόπον τῆς ἐπαύλεως σφάζων. διὰ τὸ τὴν πρώτην καὶ μεγάλην διακοπὴν κατὰ τὴν ῥαχίν γίνεσθαι. ἐκ μεταφορᾶς δὲ καὶ τοὺς μεγάλα κατορθοῦντας ῥαχιστάς φαμεν.

ρ 64 ῥαχίης: φραγμοῦ· ἢ δέσμαι τῶν φραγμάτων. Ἡρόδοτος.

ρ 65 ῥάχιν: ὀσφῦν, ἢ τὸ νωτιαῖον μέρος, ὁ κανθὸς τοῦ νώτου. εὐθεῖα ῥαχίς, ῥάχεως, ῥάχει.

ρ 66 ῥάψαι: συνθεῖναι.

ρ 67 ῥαψώδημα: ψεῦσμα.

ρ 68 ῥαψωδεῖν: ἄδειν. Ἀριστοφάνης· ῥαψωδεῖν ἔσται τοῖς παιδαρίοις τοὺς ἀνδρείους ἐν τῷ πολέμῳ· κεῖ τις δειλὸς γεγένηται, ἵνα μὴ δειπνῶς αἰσχυνόμενοι.

ρ 69 ῥαψωδία: φλυαρία, λόγων συναφή, ἀδολεσχία.

ρ 70 ῥαψωδός· ἡ Σφιγξ ἡ ῥάπτουσα τὰς ψδὰς. τὸ δὲ ὄνομα τοῦ ῥαψωδοῦ καθ' Ὅμηρον, ἢ μεθ' Ὅμηρον ἦν ἄν. Σοφοκλῆς· πῶς οὐχ, ὅθ' ἡ ῥαψωδὸς ἐνθάδ' ἦν κύων, ἡύδας τι τοῖσδ' ἀστοῖσιν ἐκλυτήριον; περὶ τῆς Σφιγγός φησι.

ρ 71 ῥαψωδοί: οἱ τὰ Ὀμήρου ἔπη ἐν τοῖς θεάτροις ἀπαγγέλλοντες· οἱ ἐκλήθησαν οὕτως, ἐπεὶ ῥάβδους ἔχοντες ἀπήγγελλον. ῥαψωδῆσαι δὲ ἐστὶ τὸ φλυαρῆσαι· ἢ τὸ ἀπλῶς λαβεῖν καὶ ἀπαγγεῖλαι, χωρὶς ἔργου τινός.

ρ 72 ῥαιβός: διεστραμμένος. καὶ ῥαιβόκρανος κορύνη. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ τὰν ῥαιβόκρανον ἐϋστόρθυγα κορύναν. καὶ ῥαιβοσκελής, ὁ πάγουρος, διαφέρει βλαισὸς καὶ ῥαιβός· ὁ μὲν ἀπὸ τῶν γονάτων διεστραμμένος τοὺς πόδας, ὁ δὲ αὐτὰς τὰς κνήμας.

ρ 73 ῥαιδεστός: πόλις.

ρ 74 ῥαίδιον: τὸ φορεῖον, ἢ τὸ ἄρμα.

ρ 75 ῥαϊκάνη: ἡ μᾶστιξ.

ρ 76 ῥαῖκος: ὁ Ῥωμαῖος. Ῥέκος δὲ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ σημαίνει τὴν ζώνην.

ρ 77 ῥαίκτωρος: εἶδος ἀξιώματος.

ρ 78 ῥαίνω, ῥανῶ· αἰτιατικῇ.

ρ 79 ῥαίω: φθείρω.

ρ 80 ῥαίωνος: ὄνομα κύριον.

ρ 81

Ῥαιστήρ: ἡ σφύρα. παρὰ τὸ ῥῶ, τὸ φθείρω. ἡ φθείρουσα τὰ ἐντιθέμενα. ἐν Ἐπιγράμμασιν· ἐκ πυρὸς ὁ ῥαιστήρ καὶ ὁ καρκίνος ἢ τε πυράγρη ἄγκεινθ' Ἠφαίστῳ. καὶ αὐθις· οὐδ' εἴ με χρύσειον ἀπὸ ῥαιστήρος Ὅμηρον στήσητε φλογέαις ἐν Διὸς ἀστεροπαῖς.

ρ 82 Ῥαιφερενδάριος: ἀξίωμα. Ῥωμαϊκόν. ἡγουν ὁ ἀναφορεύς.

ρ 83 Ῥέα: ὄνομα θεᾶς.

ρ 84 Ῥεβέκα. ὄνομα κύριον. ἡ μήτηρ τοῦ Ἰακώβ.

ρ 85 Ῥεγεωνάρχαι· ζητεῖ ἐν τῷ Αὐγουστεῖον.

ρ 86 Ῥεγεῶνος.

ρ 87 Ῥέγκουσι: τοῦτο ποιοῦσιν οἱ βαθέως καθεύδοντες· οἱ δὲ μηδὲν φροντίζοντες κοιμῶνται.

ρ 88 Ῥεδίων: ἀρμάτων.

ρ 89 Ῥέεθρον: ῥεῖθρον.

ρ 90 Ῥέξεσκον: ἔπραττον.

ρ 91 Ῥέξει: θυσιάζει, ποιεῖ, ἱερατεύει, παρασκευάζει.

ρ 92 Ῥέθος: πρόσωπον, ἐρύθημα, μέλος, σπλάγχνον. ἐνθάδε τῆς τρυφερᾶς μαλακὸν ῥέθος, ἐνθάδε κεῖται τρυγόνιον. Ὅμηρος· ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων παταμένη αἰδόσδε βεβήκει. καὶ Ῥεθομαλίδαι, οἱ τρυφεροὶ τὴν σάρκα. λέγεται γὰρ καὶ ὅλον τὸ σῶμα ῥέθος. καὶ κλίνεται ῥέθους, πληθυντικὸν τὰ ῥέθη.

ρ 93 Ῥέκαυγον: παρὰ Ῥωμαίοις ἀποχῆς εἶδος.

ρ 94 Ῥέκος: ζῶμα, ζώνη.

ρ 95 Ῥέκτη ἀνδρί: τῷ πράκτῃ.

ρ 96 Ῥελατορία: ἀναφορά.

ρ 97 Ῥεμβώδους: ἡμελημένης. τῆς δὲ πολιορκίας ῥεμβώδους γενομένης, ὁ μὲν Σκόπας ἡδόξει καὶ διεβέβλητο νεανικῶς. καὶ αὐθις· εὐρὼν δὲ αὐτοὺς διαρεμβομένους κατὰ τὸ τέμενος ἀόπλους, τούτους ἀπέκτεινε.

ρ 98 Ῥέμει: πειρᾷ, ὀδυνᾷ, σήπει.

ρ 99 Ῥέμος: ὄνομα κύριον.

ρ 100 Ῥέμφις: ὄνομα κύριον.

ρ 101 Ῥέξαι: ποιῆσαι, πράξαι· Ἀθηναῖοι δὲ θῦσαι· παρὰ Ἐπιχάρμῳ τὸ βλάψαι.

ρ 102 Ῥέπει: κλίνει.

ρ 103 Ῥερυθμῶσθαι: ἐσχηματίσθαι, συγκεκρίσθαι.

ρ 104 Ῥερυπωμένα (ποιητικῶς) κεῖται.

ρ 105 Ῥεῦμον: βρέφος νεογνόν.

ρ 106 Ῥευξωρία: παρὰ Ῥωμαίοις ἡ μετὰ γυναικὸς καὶ ἀνδρὸς ἀλληλοκληρονομία.

ρ 107 Ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω· εἴρηται παρ' Ὀμήρῳ, ὅτι ὁ μωρὸς μετὰ τὸ γενέσθαι τὸ πράγμα ἐπιγινώσκει.

ρ 108 Ῥεῖ: ῥέει.

ρ 109 Ῥεῖα: ῥαδίως, εὐκόλως, εὐμαρῶς, ἰσχυρῶς. Ὅμηρος· ῥεῖ ἔγνω ἀπιόντος. καὶ Ῥεῖον, εὐχερές, εὐκόλον.

ρ 110 Ῥεῖα ζῶντες: ἀπόνως, καὶ ἀμόχθως.

ρ 111 Ῥειαμενῆ: ἐν καθύδρῳ τόπῳ.

- ρ 112 Ῥεῖθρον: τὸ κῦμα.
- ρ 113 Ῥειώνην: τὴν Ἥραν.
- ρ 114 Ῥεΐτης: ὁ ῥέων.
- ρ 115 Ῥειτός: ὄνομα τόπου καὶ ἔθνους.
- ρ 116 Ῥήβας: ὄνομα ποταμοῦ.
- ρ 117 Ῥηγεῖς: οἱ βαφεῖς. καὶ Ῥῆγος, τὸ βαπτὸν ἱμάτιον.
- ρ 118 Ῥηγίλαος: ὄνομα κύριον.
- ρ 119 Ῥηγῖνος, γραμματικός. ἔγραψε τὸν λεγόμενον Πολυμνήμονα.
- ρ 120 Ῥηγῖνος: ὁ ἀπὸ τοῦ Ῥηγίου.
- ρ 121 Ῥηγίνους: τοὺς δειλούς· Ξέναρχος γάρ, ὁ Σώφρονος τοῦ μηνογράφου υἱός, ἐκωμῶδει τοὺς Ῥηγίνους ὡς δειλούς, ὑπὸ Διονυσίου τοῦ τυράννου πεισθείς. καὶ παροιμία· Ῥηγίνου δειλότερος, ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολὴν δειλῶν. καὶ Δειλότερος τοῦ παρακλύπτοντος.
- ρ 122 Ῥήγιον: τόπος.
- ρ 123 Ῥηγμῖνι: αἰγιαλῷ.
- ρ 124 Ῥήγνυται: διαιρεῖται, καὶ διακόπτεται. καὶ Ῥήγνυσιν, ἀντὶ τοῦ προΐησιν, ἐκπέμπει. Αἰλιανός· καὶ ῥήγνυσι φωνὴν ἰκέτιν ἐξ αὐτῆς ἐκβιασθείς τῆς ὁδύνης. καὶ Ῥηγνύμενον, διαρρησόμενον. καὶ Ῥήγνυσκε, διέρρησε.
- ρ 125 Ῥῆγος: τὸ βεβαμμένον ἱμάτιον.
- ρ 126 Ῥήγουλος: ὄνομα κύριον. ὅτι οἱ Καρχηδόνιοι τοῖς πολλοῖς ἀτυχήμασι δουλωθέντες τὸ φρόνημα, Ῥήγουλον τὸν στρατηγὸν Ῥωμαίων, ὃν μικρῷ πρόσθεν ὑπὸ χεῖρα πεσόντα σφίσι πικρῶς τε καὶ βαρβαρικῶς ἐκόλαζον, τότε τῶν δεσμῶν ἀνέντες τά τε ἄλλα θεραπεύσαντες, πρὸς τοὺς οἰκείους ἐξέπεμπον, εὖρασθαί τινα μετρίαν τοῦ πολέμου κατάθεσιν καὶ τῶν αἰχμαλῶτων ἀντίδοσιν τῇ συντάξει τοῦ ἀνδρὸς οἰόμενοι. ὁ δὲ πρὸς τὴν Ῥώμην ἅμα πρεσβεΐαις Καρχηδονίων ἀφικόμενος ἔς τε τὸ συνέδριον παρελθὼν τὰς μὲν συνήθεις τοῖς ὑπατικοῖς τιμὰς διωθήσατο· οὐ μετεῖναι τῆς πολιτείας αὐτῷ λέγων, ἀφ' οὔπερ ἡ τύχη δεσπότας αὐτῷ Καρχηδονίους ἐπέστησε. παρήνει γε μὴν τοῖς ἐν τέλει τῆς βουλῆς ἀπείπασθαι παντελῶς τὰς διαλλαγὰς καὶ μὴ ἀνεῖναι τοὺς ἐναντίους ἐς τὸ ἀνέλπιστον ἤδη ἀφιγμένους. οὐ γὰρ εἶναί πως ἄξιον, ἀνδρὸς ἐνὸς μόνου καὶ ἤδη γηραιοῦ ὀλίγων τε ἄλλων τῶν ὑπολειμμένων ἐς τὴν Καρχηδονίων, πολλὰς χιλιάδας ἀλλαξαμένους αὐξῆσαι τὴν τῶν ἐναντίων δύναμιν. ἐφ' οἷς ἀγασθέντες αὐτὸν οἱ Ῥωμαῖοι τὴν μὲν πρεσβεΐαν ἄπρακτον τῶν Καρχηδονίων ἀποπέμπουσιν· αὐτὸν δὲ πρὸς βίαν ἀφαιρεῖσθαι τῶν ἀγόντων ἐπεχείρουν. ὁ δὲ οὐ μενετέον αὐτῷ φήσας ἐν πόλει, ἐν ᾗ τῆς ἴσης οὐ μεθέξει κατὰ τοὺς πατρίους θεσμοὺς πολιτείας, πολέμου νόμῳ δουλεύειν ἑτέροις ἠναγκασμένος, εἶπετο τοῖς Καρχηδονίοις ἐκούσιος, τά τε δάκρυα τῶν οἰκείων καὶ τοὺς ὀλοφυρμούς ἀκλινῶς διωθησάμενος. ἐπανελθὼν δὲ οὖν πρὸς τὴν Καρχηδόνα παντὶ κολάσεων εἶδει καταναλίσκεται· πρὸς γὰρ δὴ τοῖς πολλοῖς αἰκισμοῖς, οἴκου, φασί, περιτεθέντος αὐτῷ στενοῦ καὶ ἰσομέτρου τῷ σώματι, αἰχμαῖς σιδηραῖς κατὰ τὸ ἐντὸς πεπυκνωμένου, διαφθαρῆναι αὐτόν, ἀπαγορεύοντα μὲν πρὸς τὴν ἀκλινῆ στάσιν, περιπίπτοντα δὲ ταῖς αἰχμαῖς, ἔν τε ταῖς ἐπὶ τῶν τοίχων ἀναπαύσεσι, καὶ ὅλως ἐν ταῖς ἐξαλλαγαῖς τοῦ σχήματος. καὶ ὁ μὲν οὕτως ἐπεπράγει.
- ρ 127 Ῥηΐδιον: εὐκόλον. καὶ Ῥηϊδίως.
- ρ 128 Ῥηῖνός: ὁ ῥυπαρός.
- ρ 129 Ῥηῖστη: ἀρεστή.

- ρ 130 Ῥήλαιμος: ὄνομα τόπου.
- ρ 131 Ῥῆμα: ῥῆμα λέγεται ἡ ἀπλῶς ῥηματική φωνή, οἷον τύπτω, γράφω, ἀπλῶς μόνον λεγόμενον· τὸ δὲ ἐκ τῆς ἀπλῶς ῥηματικῆς φωνῆς σημαινόμενον κατηγορία καλεῖται.
- ρ 132 Ῥήματα ἀντ' ἀλφίτων: ἐπὶ τῶν μὴ ὦν τις δεῖται διδόντων, ἀλλὰ φωνὰς μόνας προΐεμένων.
- ρ 133 Ῥῆμος καὶ Ῥῶμος, ἀδελφοὶ Ῥωμαῖοι ἐκ πορνείας γενόμενοι καὶ ῥιφέντες καὶ παρὰ γυναικὸς ἀνατραφέντες, καὶ ζῆτει ἐν τῷ Βρουμάλια.
- ρ 134 Ῥήναια: νῆσος πλησίον Δήλου. καὶ Ῥηνία.
- ρ 135 Ῥῆνες: πρόβατα. ἢ εὐθεῖα ὁ ῥήν.
- ρ 136 Ῥήξ, ῥηγός. ὁ τῶν Φράγκων ἀρχηγός.
- ρ 137 Ῥήξας: κόψας. ὁ δὲ ῥήξας τὰ κλήματα ἐβοήθει. καὶ Ῥῆξι ὁμοίως.
- ρ 138 Ῥηξήνορες: ἀνδρεῖοι. τύμβος Ἀχιλλῆος ῥηξήνορος, ὃν ποτ' Ἀχαιοὶ δώμησαν, Τρώων δεῖμα καὶ ἐσσομένων.
- ρ 139 Ῥηξίφλοια: ῥήξαντα τὸν φλοῦν. οἷον κάρυα.
- ρ 140 Ῥῆξον φωνήν: διάτορον εἰπέ. Ἀριστοφάνης· ἀλλ' ὦ πολλοῖς τοὺς πρεσβυτέρους ἤθεσι χρηστοῖς στεφανώσας, ῥῆξον φωνήν τινα, ἣ χαίρεις, καὶ τὴν σαυτοῦ φύσιν εἰπέ.
- ρ 141 Ῥησείδιον: λεξείδιον.
- ρ 142 Ῥήσεις: λόγοι.
- ρ 143 Ῥησίαρχος: ὃς ἐρέει τὰ θέσφατα. παρ' Ἐπιχάρμω. τοῖς παρὰ τὴν ῥῆσιν εἵρηκεν· ἢ, ὡς Ἀσκληπιάδης ἐν ζ' Τραγωδουμένων, ἄριστον αὐτὸν γεγονέναι ἀλήθειαν εἰπεῖν. ἐγένετο δὲ καὶ ἕτερος.
- ρ 144 Ῥησικοπεῖν: δημηγορεῖν.
- ρ 145 Ῥῆσις μακρά: διεξοδικὸς λόγος μακρός.
- ρ 146 Ῥῆσος: ὄνομα κύριον. στρατηγὸς τῶν Βυζαντίων, τὰς οἰκίσεις ἔχων πρὸ τῆς πόλεως ἐν τόπῳ ἐπιλεγομένῳ Ῥησίῳ, ἔνθα νῦν ὁ οἶκος τοῦ μεγάλου μάρτυρος Θεοδώρου γνωρίζεται, ἥλθεν εἰς συμμαχίαν τῶν Τρώων καὶ καταλύσας ἐν τῷ πεδίῳ τῷ πρὸ τῆς πόλεως κειμένῳ ἀτυχῶς ἀπῆλλαξε· διὰ νυκτὸς γὰρ Διομήδης καὶ Ὀδυσσεὺς τοῦτον κατασφάζουσι.
- ρ 147 Ῥήσσω· αἰτιατικῇ.
- ρ 148 Ῥητίνη.
- ρ 149 Ῥητόν: ὠρισμένον. φανερόν. Θουκυδίδης· ξυνέβησαν τοῖς Ἀθηναίοις ῥητοῦ μὲν ἕκαστον ἀργυρίου ἀπολυθῆναι, ὅπλα παραδόντας. καὶ αὖθις· ἐν οὐδενὶ χρόνῳ πώποτε ῥητόν τι χρυσίον ἐκομίσαντο ἐκ Ῥωμαίων οἱ καθ' ἡμᾶς Σαρακηνοί.
- ρ 150 Ῥητορεύω· Ῥητορεία.
- ρ 151 Ῥητορική γραφή: ἦν ἡγωνίζοντο οἱ ῥήτορες. οὐ γὰρ πάσας ἡγωνίζοντο τὰς δίκας τῶν παλαιῶν οἱ ῥήτορες, ἀλλ' ἐνίας. ἄλλοι δὲ ῥητορικὴν γραφὴν εἶναι λέγουσι τὴν κατὰ ῥήτορας γινομένην, γράψαντός τι ἢ εἰπόντος ἢ πράξαντος παράνομον· ὥσπερ λέγεται πρυτανική γραφή ἢ κατὰ πρυτάνεως, καὶ ἐπιστατική ἢ κατὰ ἐπιστάτου. Ῥητορική δὲ ἐστὶν ἐπιστήμη δικαίων. ἴδιον δὲ ῥητορικῆς τόλμης τὸ μὴ ἀρνεῖσθαι μὲν, πιθανὴν δὲ τῶν πραγμάτων ἐπεισφέρειν αἰτίαν. Δαμάσκιός φησι περὶ Ἰσιδώρου· οὐδὲ τῇ ῥητορικῇ προσέσχε τὸν νοῦν, ὃ τι καὶ λόγου ἄξιον, τὸ σοβαρὸν αὐτῆς καὶ ἀλαζονικὸν εὐλαβηθεὶς καὶ μισήσας. Ῥητορική γραφή ἔοικε καλεῖσθαι ἢ κατὰ ῥήτορος γράψαντος εἰπόντος ἢ πράξαντος παράνομον· ἴσως δὲ καὶ κατὰ τοῦτο ῥητορικαί

γραφαί τινες καλοῦνται, ὅτι κατὰ διαφόρους νόμους αἱ τῶν ῥητόρων γραφαί εἰσάγονται. ὅτι διαφέρει ἡ διαλεκτικὴ τῆς ῥητορικῆς· καὶ ζητεῖ ἐν τῷ διεξοδικούς.

- ρ 152 Ῥήτωρ: τοπαλαιὸν ἐκαλεῖτο ὁ δῆμῳ συμβουλευὼν καὶ ὁ ἐν δῆμῳ ἀγορεύων, εἴτε ἱκανὸς εἴη λέγειν εἴτε καὶ ἀδύνατος, εἴτε καὶ ἀπὸ τοῦ βελτίστου καὶ δικαιωτάτου συμβουλευὼν εἴτ' ἐπ' οἰκείοις λήμμασι. καὶ ὁ Δημοσθένης τοῦτον καλεῖ ῥήτορα, ἐπειδὴν λέγῃ· ῥήτωρ, ἡγεμὼν καὶ στρατηγὸς ὑπὸ τούτῳ. καὶ ἐτέρωθι· ἐγὼ δ', εἰ μὲν ὁ συμβουλευὼν ὑμῖν ὅ τι ἂν συμφέρειν ἡγήται, ῥήτωρ ἐστίν, οὔτ' ἀρνοῦμαι οὔτε φύγοιμι ἂν τοῦνομα τοῦτο· εἰ δέ, οἷους ἐγὼ καὶ ὑμεῖς δὲ ὁρᾶτε, ἀπαιδεύτους καὶ ἄφ' ὑμῶν πεπλουτηκότας, οὐκ ἂν εἶην οὗτος ἐγώ. καὶ πολλοῖς ψηφίσμασι παραγέγραπται ῥητορικὴ ἐκ βουλῆς, εἰ εἰσφέρει τις γνώμην, ἀλλὰ μὴ αὐτὸς ἰδίαν τύχην ἡγούμενος.
- ρ 153 Ῥήτωρ: συνήγορος, δικολόγος. καὶ ὁ τὴν ἰδίαν ἀποφαίνων γνώμην κριτὴς παρὰ Σοφοκλεῖ.
- ρ 154 Ῥήτραι: συνθήκαι, λόγοι, ὁμολογίαι. Ταραντῖνοι δὲ νόμους καὶ οἷον ψηφίσματα. παρὰ Λακεδαιμονίοις ῥήτρα Λυκούργου νόμος, ὡς ἐκ χρημοῦ τιθέμενος. οἱ δὲ ῥήτρας ὁμολογίας, οἱ δὲ συγγράμματα. καὶ ῥητροφύλακας, τοὺς συγγραμματοφύλακας. οἱ δὲ στρατιῶται, δι' οὓς προήρητο ἡ ῥήτρα, ὅστις αὐτῶν τὰ νῶτα στρέψας ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἴοι, ὡς πολέμιος βαλλόμενος ὑπὸ τῶν φίλων ἀλγεινῶς ἀποθάνοι. ὁ δὲ χρημὸς λέγει, ῥήτραν σαφοῦς τε καὶ ἐναργοῦς χρημοῦ.
- ρ 155 Ῥηχιάδαι ἢ Ῥηχάδαι: οἱ τοὺς καταδίκους εἰς τὰς ῥαχίας βάλλοντες.
- ρ 156 Ῥῆχος: φραγμός. Ἡρόδοτος.
- ρ 157 Ῥία: ἀκρωτήρια ὄρους, ὄρθια, καὶ τὰ εἰς θάλασσαν ἐγκείμενα. παρὰ τὸ ῥαΐζειν, ὃ ἐστὶν εἰς ὃξὺ λήγειν. καὶ Θουκυδίδης· οἱ μὲν μὴ ἐκπλεῖν ἕξω τῶν ῥίων ἐς τὴν εὐρυχωρίαν φοβούμενοι.
- ρ 158 Ῥιανός, ὁ καὶ Κρής, ὢν Βηναῖος (Βήνη δὲ πόλις Κρήτης)· τινὲς δὲ Κεραΐτην, ἄλλοι δὲ Ἰθώμης τῆς Μεσσηνίας αὐτὸν ἱστόρησαν. οὗτος δὲ ἦν τῆς παλαιστρας πρότερον φύλαξ καὶ δοῦλος, ὕστερον δὲ παιδευθεὶς ἐγένετο γραμματικός, σύγχρονος Ἐρατοσθένους. ἔγραψεν ἐμμέτρως ποιήματα, Ἡρακλειάδα ἐν βιβλίοις δ'.
- ρ 159 Ῥιγεδανός: ὁ φρικώδης.
- ρ 160 Ῥιγηλή: ἡ ταχέως ῥιγῶσα. οὐ γὰρ ἔγωγε ὦδε ῥιγηλή.
- ρ 161 Ῥιγίον: νόσος. καὶ Ῥῖγος, ἡ νόσος, καὶ ὁ φόβος. καὶ Ῥιγῶης, εὐκτικόν. καὶ Ῥῖγος, ἡ ψύξις. καὶ ζητεῖ ἐν τῷ Ἀντίοχος αὐτόμολος Κίλιξ.
- ρ 162 Ῥιγοῖ: ψύχει, συνέχεται ἀπὸ κρύους. γ' συζυγίας τῶν περισπωμένων. πάντως δέ μοι ῥιγῶν δοκεῖς. ἀντὶ τοῦ ῥιγοῦν, Δωρικῶς. Ἀριστοφάνης Ὀρνισι.
- ρ 163 Ῥίξα καὶ Ῥίζωμα.
- ρ 164 Ῥίζωνος.
- ρ 165 Ῥικνά: ἐρρυτιδωμένα, ἀσθενῆ, σεσυρμένα. πάσης δὲ ἐδωδῆς ἡπορημένοι ῥικνοὶ καὶ κατεσκελετευμένοι ἔκειντο.
- ρ 166 Ῥικνοῦσθαι: τὸ διέλκεσθαι, καὶ παντοδαπῶς διαστρέφεσθαι κατ' εἶδος. λέγεται δὲ καὶ ῥικνοῦσθαι τὸ καμπύλον γίνεσθαι ἀσχημόνως καὶ κατὰ συνουσίαν καὶ ὄρχησιν κάμπτοντα τὴν ὁσφύν. Σοφοκλῆς Ἰχνευταῖς.
- ρ 167 Ῥίμφα: ῥαδίως, εὐχερῶς. ἥ γάρ ς' ὑπνώνοντα σίνις λαθρηδὸν ἐπελθὼν ἔκτεινε, λαιμῷ ῥίμφα καθεὶς ὄνυχα.
- ρ 168 Ῥίν, ῥινός. καὶ Ῥῖνες, οἱ μυκτῆρες· καὶ ἐξ αὐτοῦ Ῥινηλατούμενος, ἐλαυνόμενος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἰχνευτῶν κυνῶν.

- ρ 169 ῥίνη: τὸ χρυσοχοϊκὸν ἐργαλεῖον. ἐν Ἐπιγράμμασι ῥίνην τε κνησίχρυσον, ὠκυδήκτορα. καὶ αὐθις· αἶ τε χαρακταὶ ῥῖναι. ῥίνη δὲ ὄνομα ἰχθύος. καὶ ῥίνημα.
- ρ 170 ῥινηλατῶ.
- ρ 171 ῥίνθων, Ταραντῖνος, κωμικός, ἀρχηγὸς τῆς καλουμένης ἰλαροτραγωδίας, ὃ ἐστὶ φλυακογραφία. υἱὸς δὲ ἦν κεραμέως καὶ γέγονεν ἐπὶ τοῦ πρώτου Πτολεμαίου. δράματα δὲ αὐτοῦ κωμικὰ τραγικὰ λη΄.
- ρ 172 ῥινοκοπῶ· αἰτιατικῇ.
- ρ 173 ῥινολαβίς: ἡ ῥινηλασία, ἡ ὄσφρησις. παρὰ Συνεσίῳ τιμωρία, ὄργανον, ᾧ τὴν ῥῖνα διέστρεφον.
- ρ 174 ῥινόν: βύρσαν, δέρμα. ῥινοῦ χερμαστῆρος ἐϋστροφα κῶλα τιταίνων, Ἀλκιμένης, πτανῶν εἶργον ἄπωθε νέφος. καὶ ῥινοτόμος, ὃ τὰ δέρματα τέμνων· ῥινὸς γὰρ τὸ δέρμα.
- ρ 175 ῥινῶ, ῥινήσω. καὶ ῥινώμενος, μυκτηριζόμενος.
- ρ 176 ῥίνων: ὄνομα κύριον.
- ρ 177 ῥίον: τὸ ἀκρωτήριον.
- ρ 178 ῥιπὰς καὶ ῥιπή: ἀνέμου συστροφή. περὶ Ἀγαμέμνονός φησιν Ἥλέκτρα· ἀλλ’ οὐ μὲν δὴ λήξω θρήνων στυγερῶν τε γόων, ἔς τ’ ἂν λεύσσω παμφεγγεῖς ἀστέρων ῥιπὰς· λεύσσω δὲ τόδ’ ἡμάρ, μὴ οὐ τεκνολέτειρ’ ὥς τις ἀηδὼν ἐπὶ κωκυτοῖς τῶνδε πατρῶων πρὸ θύρων ἡχῶ πᾶσι προφωνεῖν. ὃ δὲ νοῦς· ἀλλ’ οὐ λήξω θρήνων οὔτε ἡμέρας οὔτε νυκτός, ὀδυρομένη, ἕως ἂν νύκτα καὶ φῶς βλέπω, ὥστε μὴ ἀηδόνας τρόπῳ ἡχῶ τινα προπέμπειν τῶν θρήνων πρὸ τῶν πατρῶων θυρῶν.
- ρ 179 ῥίπαια ὄρη.
- ρ 180 ῥιπῆς: ὀρμῆς, φορᾶς, βουλῆς. ῥιπὶς δὲ πλέγμα παρ’ Ἡροδότῳ. ἐν Ἐπιγράμμασι· ῥιπίδα τὴν μαλακοῖσιν ἀεὶ πρηεῖαν ἀήταις.
- ρ 181 ῥιπίζεται: ὀπτᾶται· τὸ γὰρ πῦρ οἱ ἄνθρωποι ταῖς ῥιπίσιν ἐρρίπιζον. Ἀριστοφάνης· τὰ τεμάχη ῥιπίζεται. καὶ Ἐκριπισθέντες, ἀντὶ τοῦ ἐξαφθέντες. οἱ δὲ συνενθουσιῶντες αὐτοῖς, τῇ παραφύρῳ τῇδε φιλοτιμίᾳ ἐκριπισθέντες, ἀπολώλασιν. οὕτω φησὶν Αἰλιανός, καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· πυριτρόφους τε ῥιπίδας, πυρηνέμους.
- ρ 182 ῥιπὶς, ῥιπίδος. καὶ ῥιπίδιον.
- ρ 183 ῥιπίζω· αἰτιατικῇ.
- ρ 184 ῥιπός: φρυγάνου, ψιάθου. κέρδους δ’ ἔκητι κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι. λέγοιτο δ’ ἂν ἐπὶ φιλοκερδεῖ. λέγεται δὲ καὶ ἄλλως θεοῦ πλέων, ἢ μάλιστα· θεῷ πλέων, κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι. καὶ ῥίπεσι, τοῖς τῆς ἰτέας κλάδοις.
- ρ 185 ῥίπτω· αἰτιατικῇ.
- ρ 186 ῥίς: ὅτι οὐκ ἔστιν ἡ ῥίς τὸ αἰσθητήριον τῶν ὀσφραντῶν, ἀλλ’ ἡ μαστοειδὴς τοῦ ἐγκεφάλου ἀπόθεις παρὰ Θεοφράστῳ. καὶ ζητεῖ ἐν τῷ δίοσμος, καὶ τὸ πληθυντικὸν ῥίνας.
- ρ 187 ῥισμός: ὄνομα κύριον.
- ρ 188 ῥιψαδαγείρων.
- ρ 189 ῥίψασπις: δειλός, καὶ Φέρασπις, ὁ πολεμικός.
- ρ 190 ῥιψοκινδύνου: ἐκουσίως πρὸς κίνδυνον ἐρχομένου. ὃ δὲ ἔρρωτο βοηθεῖν τοῖς κινδυνεύουσι καὶ χρήζουσι συμμαχίας ῥιψοκινδύνου τινός· ἑαυτοῦ γὰρ ἴδιον ἐνόμιζε τὸν τοιοῦτον καιρόν.
- ρ 191 ῥοάς: ῥεύματα. καὶ ῥοά, εἶδος δένδρου.
- ρ 192 ῥοβοάμ: ὄνομα κύριον.

- ρ 193 Ῥόγα: ἡ τῶν βασιλέων εὐσέβεια καὶ φιλοτιμία.
- ρ 194 Ῥοδακινέα: τὸ δένδρον.
- ρ 195 Ῥοδανός: ποταμός.
- ρ 196 Ῥόδια: μύρα. καὶ Ῥόδος, ἡ νῆσος.
- ρ 197 Ῥόδιος: ὁ ἀπὸ τῆς Ῥόδου. καὶ Ῥόδιον, φυτόν· Ῥόδειος δὲ στέφανος.
- ρ 198 Ῥοδίων, Ῥοδίωνος: ὄνομα κύριον.
- ρ 199 Ῥοδίων χρησμός: Ῥόδιοι τῇ Λινδίᾳ Ἀθηνᾶ θύοντες καθεκάστην ἡμέραν ἐνδιετέλουν τῷ ναῷ εὐωχούμενοι οὐκ ἦν δὲ αὐτοῖς ἔθος ἀμίδα εἰσφέρειν. συγκαταίνεσαντος δέ, πάλιν ἀνεπυνθάνοντο, χαλκῇν ἢ ὀστρακίνην; ὁ δὲ ὀργισθεὶς ἀπεφήνατο μηδετέραν. διὸ τὴν παροιμίαν τάσσεσθαι ἐπὶ τῶν περιεργότερον πυνθανομένων.
- ρ 200 Ῥοδογούνη: γυνὴ μὲν Ὑστάσπου, Ξέρξου δὲ καὶ Δαρείου μήτηρ.
- ρ 201 Ῥοδοδάκτυλος: ῥοδόχρους.
- ρ 202 Ῥοδοειδής: ὁ χαροποιός.
- ρ 203 Ῥόδον ἀνεμώνη συγκρίνεις: ἐπὶ τῶν ἀνόμοια συμβαλλόντων. καὶ ἑτέρα παροιμία· Ῥόδα μ' εἴρηκας, ἀντὶ τοῦ ἔμοι τὰ παρὰ σοῦ εἰρημένα ῥόδα ἐστίν. Ἀριστοφάνης. καὶ ἑτέρα παροιμία· Ῥόδον παρελθὼν μηκέτι ζήτει πάλιν, ἐπὶ τῶν κυδαινόντων τινάς.
- ρ 204 Ῥοδόπη: ὄνομα κύριον. καὶ ὄρος Θράκης, ὅθεν ἔχει τὰ ρεύματα Ἐβρος ὁ ποταμὸς Θράκης.
- ρ 205 Ῥόδος: ἡ νῆσος· ἥτις καὶ Λίνδος καλεῖται. καὶ Κολοσσαεῖς οἱ οἰκήτορες, διὰ τὸν Κολοσσόν.
- ρ 206 Ῥοδοχάρης: ὄνομα κύριον. καὶ κλίνεται Ῥοδοχάρους.
- ρ 207 Ῥοδωνία: ἡ τῶν ῥόδων φυτεία, ὥσπερ ἰωνία ἡ τῶν ἰων.
- ρ 208 Ῥοδωνία: ἔστι μὲν ὁ τῶν ῥόδων λειμὼν· ἄλλοι δὲ καὶ τὴν ῥοδοδάφνην οὕτω φασὶ καλεῖσθαι. ἕτεροι δὲ εἶδος ἀμπέλου φερούσης σταφυλὴν παραπλησίαν τῷ ῥόδῳ κατὰ τὸ χρῶμα.
- ρ 209 Ῥόδωνος: ὄνομα κύριον.
- ρ 210 Ῥοδῶπις: ὄνομα κύριον. καὶ Ῥοδῶπειος τάφος. Ῥοδῶπη δὲ ὄνομα κύριον. καὶ Θρακικὸν ὄρος. καὶ παροιμία· ἅπανθ' ὅμοια, καὶ Ῥοδῶπις ἡ καλή. σημαίνει, ὅτι ταῖς τύχαις ὁμοίως ὑποπεπτῶκασιν οἱ θνητοί.
- ρ 211 Ῥοδῶπιδος ἀνάθημα: ὀβελίσκοι ἐν Δελφοῖς πολλοί. Ἀπελλᾶς δὲ ὁ Ποντικὸς οἶεται καὶ ἐν Αἰγύπτῳ πυραμίδα, Ἡροδότου ἐλέγχοντος τὴν δόξαν. ἦν δὲ Θραῖσσα τὸ γένος, ἐδούλευσε δὲ σὺν Αἰσώπῳ Ἀδμονι Μιτυληναίῳ, ἐλυτρώσατο δὲ αὐτὴν Χάραξος, ὁ Σαπφοῦς ἀδελφός. ἡ δὲ Σαπφὼ Δωρίχαν αὐτὴν καλεῖ.
- ρ 212 Ῥόζειν. ῥέγγειν, ὑλακτεῖν. κυρίως μὲν ἐπὶ τῶν κυνῶν, μεταφορικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων.
- ρ 213 Ῥοή: φθορά, ῥεῦσις.
- ρ 214 Ῥοῖσκοι: κόμποι χρυσοῦφαντοι, ὅμοιοι ῥοιαῖς, εἰς κόσμον δὲ ὄντες τῆς τοῦ ἱερέως στολῆς.
- ρ 215 Ῥοθεῖ: ὀρμεῖ.
- ρ 216 Ῥοθιάζουσιν: ἀθρόως καὶ μετὰ κτύπου φωνῆς ὀρμῶσι καὶ ἐσθίουσιν. Ἀριστοφάνης οἶον ῥοθιάζουσιν, ὃ πολυτίμηθ' Ἡράκλεις, ὡς τραγασαῖα τὰ χοίρια. ἀπὸ τοῦ τρώγειν. ἢ ἀπὸ πόλεως. Ῥοθιάζειν δὲ τὸ ἐρέσσειν εὐτόνως. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις, κατάγου ῥοθιάζων, φησί. καὶ πάλιν· ναῦς ὅταν ἐκ πιτύλων ῥοθιάζη σῶφρονι κόσμῳ.
- ρ 217 Ῥόθιον: τὸ μετὰ ψόφου κῦμα· ἡ ρεῦμα. παρὰ τὸ ταχέως ρεῖν. σημαίνει καὶ τὴν εἰρεσίαν. καὶ ῥοθιάζειν, τὸ ἐρέσσειν εὐτόνως. οἱ δὲ ἐς τὴν θάλασσαν ἐμπίπτοντες τοῦ ῥοθίου ἐνεφοροῦντο. καὶ αὖθις· αἶρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόθιον. Ὑπερίδης τῷ ῥοθίῳ ἐπ' εἰρεσίας κέχρηται

συντονωτάτης. φησὶν οὖν· τὸ μὲν οὖν τῶν ἐλαυνόντων πλῆθος, καὶ τὸν τοῦ ῥοθίου ψόφον, καὶ τὸ μέγεθος τοῦ σκάφους ἐκπεπληγμένοι δεινῶς ἦσαν. κτύπος τε ῥοθίου καὶ χρεμετισμὸς ἵππων ἀλλήλοις ἀντεπατάγει· φησὶν Ἀρριανός· καὶ αὖθις ὁ αὐτός· στοῖχον ἓνα ὀπλιτῶν προβεβλημένων τὰς ἀσπίδας, πολλῶ τῷ ῥοθίῳ καὶ ἅμα συγκελευομένῳ παντοίῳ ἐν χρῶ τοῦ ἀεὶ ἐμπεποιημένου ζεύγματος παραπλεύσασαι. καὶ αὖθις· τῆς εἰρεσίας τὸ ῥόθιον.

- ρ 218 Ῥόθιον· σὺν ὀρμῇ τινι καὶ ῥύμῃ. Ἰώσηπος· ῥόθιον ἐκ πλαγίου παρελαύνων ἵππον ἀρπάζει τινὰ φεύγοντα τῶν πολεμίων. καὶ αὖθις· ἐνσεῖει αὐτοῖς τὴν ἵππον ἀθρόαν, οἱ δὲ διεσοβήθησαν ὑπ’ αὐτῆς, οὐκ ἐνεγκόντες τὸ ῥόθιον. τουτέστι τὸ ὀρμητικὸν καὶ ὀξύρροπον μετὰ ἤχου. Ῥόθιον καλεῖται παρὰ τὸν ῥόθον τὸν ἐκ τῶν κωπῶν ἀκουόμενον, ὅταν σφοδρῶς ἐλαύνωσιν.
- ρ 219 Ῥοθοπυγίζων· λάθρα τύπτων κατὰ τῆς πυγῆς πλατεῖα τῇ χειρὶ ἢ πλατεῖ τῷ ποδί, τῇ πυγῇ ῥόθον ποιῶν.
- ρ 220 Ῥόθω· ὀρμῇ.
- ρ 221 Ῥομβεῖν· σφενδονᾶν. καὶ Ῥόμβος, ἡ κίνησις. πλήξας ῥομβωτῶ δούρατος οὐριάχῳ.
- ρ 222 Ῥόμβον· κίνησιν, ἢ κύλινδρον. ἐν Ἐπιγράμμασι· θύννον εὐκλῶστοιο λίνου βυσσώμασι ῥόμβον φράξαντες, γλαυκαῖς ἐν παρόδοις πελάγευς. καὶ Ῥομβώδης παράταξις λέγεται, καὶ τῆς νηὸς τὸ πολεμικὸν σιδήριον.
- ρ 223 Ῥόμβος· στρεπτὸν Βασσαρικοῦ ῥόμβον θιάσιοιο μύωπα. κύλινδρον.
- ρ 224 Ῥομβοστωμυλήθρα· Εὐβουλίδης φησὶν· οὐριστικὸς κερατῖνας ἐρωτῶν καὶ ψευδαλαζόσιν λόγοις τοὺς ῥήτορας κυλίων ἀπῆλθ’, ἔχων Δημοσθένους τὴν ῥομβοστωμυλήθραν.
- ρ 225 Ῥομελίας· ὄνομα κύριον.
- ρ 226 Ῥομφαία· τὸ μακρὸν ἀκόντιον, ἢ μάχαιρα.
- ρ 227 Ῥώδης· ῥεύματα ἔχων.
- ρ 228 Ῥόπαλα· τὰ ξύλα· παρὰ τὸ ραπίζειν, ἢ τῇ ῥοπῇ ἀλοιᾶν. τίς νοῦς; κόθορνος καὶ ῥόπαλον. τουτέστιν εἰς ταυτὸ ξυνῆλθον. ἐπὶ τῶν ἀσυμφώνων πραγμάτων. τοῦτο δὲ φησιν Ἡρακλῆς πρὸς τὸν Διόνυσον· ὁ γὰρ κόθορνος γυναιξὶν ἀρμόζει.
- ρ 229 Ῥοπαλίζει· κινεῖ καὶ στρέφει ὡς ῥόπαλον. καὶ Ῥοπαλισμός, ἡ τάσις τοῦ αἰδοίου, ὁ τέτανος.
- ρ 230 Ῥοπή· ψυχῆς μὲν ἴδιον ὀρμή, σώματος δὲ ῥοπή. εἴη ἂν ὀρμὴ ῥοπῆς βελτίων, ἐπεὶ καὶ ψυχὴ σώματος. τὸ γὰρ βέλτιον καὶ χεῖρον συγκρινόμενα κατὰ τὰ ἴδια αὐτῶν ἔχει τὴν διαφορὰν καὶ κατὰ τοῦτο τὸ βέλτιον ὑπερέχει τοῦ χείρονος. οἷον, εἰ ζῶα ὁ θεὸς καὶ ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁ ἵππος, κατὰ μὲν τὸ γένος τὸ κοινὸν οὐδὲν ἀλλήλων διαφέρει. ἐπεὶ δὲ βελτίων μὲν ὁ θεὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ δὲ ἄνθρωπος τοῦ ἵππου, λείπεται, τὴν διαφορὰν αὐτοῦ εἶναι κατὰ τὰ ἴδια. εἰ οὖν θεοῦ μὲν ἴδιον ἀθανασία, ἀνθρώπου δὲ τὸ ἐπιστήμης δεκτικόν, ἵππου δὲ τὸ χρεμετιστικόν, ἢ ἀθανασία βελτίων τοῦ ἐπιστήμης δεκτικοῦ, τὸ δὲ ἐπιστήμης δεκτικὸν τοῦ χρεμετιστικοῦ. οὕτως καὶ ἡ ῥοπή καὶ ἡ ὀρμή. δοκεῖ δὲ τὸ βέλτιον καὶ τὸ χεῖρον ἐν τοῖς ὁμογενέσιν εἶναι, ἐπειδὴ καὶ ἡ σύγκρισις ἐν τοῖς κοινωνίαν ἔχουσι πρὸς ἄλληλα. καὶ ὑπὸ μίαν ῥοπήν ἢ τε διάνοια τοῦ στρατηγοῦ καὶ τὰ διατεταγμένα προηγόρευον ταῖς τάξεσι.
- ρ 231 Ῥοπή· κλίσις. ὁ δὲ νομίσας ἐπὶ ῥοπῆς κεῖσθαι τὴν τῆς πατρίδος ἡγεμονίαν ἐπετελέσατο πρᾶξιν μνήμης ἀξίαν.
- ρ 232 Ῥοπικὸν ὦνιον· ἐπὶ τῶν εὐτελῶν μὲν, πολλοῖς δὲ πιπρασκομένων· ῥόπος γὰρ ὁ εὐτελὴς καὶ παντοδαπὸς φόρτος.
- ρ 233 Ῥόπτρον· ῥόπαλον, ἢ παγίς, ἢ τιμωρία. ἐν Ἐπιγράμμασι· θῆκα δέ σοι τάδε ῥόπτρα, ἀναρρίψασα δὲ κισσὸν χεῖρα περισφίγξω χρυσοδέτῳ σπατάλῃ.

- ρ 234 ῥόπτρον· λυσίας κατὰ Ἀνδοκίδου ἀσεβείας ἔδῃσε τὸν ἵππον ἐκ τοῦ ῥόπτρου τοῦ ἱεροῦ. νῦν τὸν τῆς θύρας κρίκον λέγει.
- ρ 235 ῥόχθαι. καὶ ῥόχθεον, ἐστέναζον.
- ρ 236 ῥόχθει· ἦχον ἀπετέλει.
- ρ 237 ῥουβαΐουβος· παρὰ Ῥωμαίοις ὁ τοῦ βοηθοῦ βοηθός.
- ρ 238 ῥουβεΐμ· ὄνομα κύριον.
- ρ 239 Ῥουτίλιος Ῥοῦφος· ἐπὶ Σκιπίωνος ἦν, ὃς αὐτῷ συνεστράτευε, συγγράψας τὰ τότε φθάσαντα γενέσθαι· ὃς τῆνικαῦτα χιλιάρχος ἐγεγόνει, ὥς φησιν Ἀππιανὸς ἐν τῇ Ῥωμαϊκῇ ἱστορίᾳ.
- ρ 240 Ῥουφῖνος· οὗτος ἐπὶ Θεοδοσίου ἦν, βαθυγνώμων ἄνθρωπος καὶ κρυφίνους. ἦσαν δὲ οὗτός τε καὶ Στελίων ἐπίτροποι τῶν Θεοδοσίου παίδων. ἄμφω τὰ πάντα συνήρπαζον, ἐν τῷ πλούτῳ τὸ κράτος τιθέμενοι, καὶ οὐδεὶς εἶχεν ἴδιον οὐδέν, εἰ μὴ τούτοις ἔδοξε. δίκαι τε ἅπασαι πρὸς τούτοις ἐδικάζοντο, καὶ πολὺς ἦν ὄχλος τῶν περιθεόντων, εἴ που τινὶ χωρίον ὑπάρχον παντομιγῆς τε καὶ εὐκαρπον· καὶ ὁ δεσπότης εὐθὺς συνήρπαστο, κατηγορίας πεπλασμένης εὐλόγου διὰ τινων ὑφειμένων ἐνηδρευμένης. καὶ ὁ ἀδικούμενος ἡδικοῦντο, τοῦ ἀδικούντος κρίνοντος. ἐς τοῦτο δὲ ὁ Ῥουφῖνος ἐχώρησεν ἀμετροκάκου πλεονεξίας, ὥστε καὶ ἀνδράποδα δημόσια ἀπημπόλει, καὶ ὅσα δημόσια δικαστήρια Ῥουφίνῳ πάντες ἐδικάζον. καὶ ὁ τῶν κολάκων περὶ αὐτὸν ὄχλος ἦν πολὺς. οἱ δὲ κόλακες χθὲς μὲν καὶ πρῶην δεδρακότες τοῦ καπηλείου καὶ τοῦ τὰ βάθρα καλλύνειν καὶ τοῦδαφος κορεῖν, ἄρτι δὲ χλαμύδας τὰς τε εὐπαρύφους ἐνδεδυκότες καὶ περόναις χρυσαῖς διαπεπερονημένοι καὶ σφραγῖσι χρυσοδέτοις διεσφιγμένοι. τὰ δὲ πολλὰ κατὰ Ῥουφίνου εὖροις ἐν τῇ τοῦ Σαρδιανοῦ Εὐναπίου Χρονογραφίᾳ. ὅτι ἐπὶ Ἀρκαδίου καὶ Ὀνωρίου, τούτων ἄχρι ὀνομάτων ἐχόντων τὸ κράτος, ἡ πᾶσα ἀρχὴ καὶ δύναμις ἦν, κατὰ μὲν τὴν ἐψῶν παρὰ Ῥουφίνῳ, κατὰ δὲ τὴν ἐσπέραν ἐπὶ Στελίωνος γνώμῃ. δίκαι τε πᾶσαι παρ' αὐτοῖς κατ' ἐξουσίαν ἐκρίνοντο, καὶ ἀπῆει κεκρατηκῶς ὁ χρημάτων τὴν ψῆφον ὠνούμενος πολλῶν, οἰκειότητι τὴν τοῦ δικάζοντος ἐπισπώμενος εὐνοίαν. κτήματα δέ, ὅσα τοὺς κυρίους ἐν τοῖς ἀπάντων ἐποίει στόμασιν εὐδαίμονας ὀνομάζεσθαι, μετῆει πρὸς τούτους, τῶν μὲν δωρεαῖς θεραπευόντων καὶ τούτῳ τὸ συκοφαντεῖσθαι διαφευγόντων, ἐτέρων δὲ τὰ οἰκεῖα προΐεμένων ὑπὲρ τοῦ τυχεῖν ἀρχῆς ἢ ἄλλον τινα πρίασθαι τῶν πόλεων ὀλεθρον. παντὸς δὲ εἵδους πονηρίας ταῖς πόλεσιν ἐπιπολάζοντος, ὁ μὲν ἀπανταχόθεν πλοῦτος ἐς τὴν Ῥουφίνου καὶ Στελίωνος οἰκίαν ἐσέρρει, ἡ δὲ πενία κατὰ πάντα τόπον ἐπενέμετο τὰς τῶν πάλαι πλουτούντων οἰκίας. ἡσθάνοντο δὲ τῶν γινομένων οἱ βασιλεῖς οὐδενός, ἀλλ' ἔγραφον μόνον, ὅσα Ῥουφῖνος ἐπέταττε καὶ Στελίων. ἐπεὶ δὲ ἄσπετος ἦν αὐτοῖς πλοῦτος συνειλεγμένος, ἤδη καὶ τὴν βασιλείαν ἑαυτῷ μνᾶσθαι ὁ Ῥουφῖνος ὠνειροπόλει.
- ρ 241 Ῥοῦφος, Ἐφέσιος, ἱατρός, γεγονὼς ἐπὶ Τραιανοῦ σὺν Κρίτωνι. φέρεται αὐτοῦ βιβλία πλεῖστα, ἐξ ὧν καὶ ταῦτα· Περὶ διαίτης ε', Περὶ διαίτης πλεόντων α', Περὶ τραυματικῶν φαρμάκων α', Περὶ τραυματισμοῦ ἄρθρων α', Περὶ σύκων α', Περὶ τῆς ἀρχαίας ἱατρικῆς βιβλίον α', Περὶ γάλακτος βιβλίον α', Περὶ οἴνου βιβλίον α', Περὶ μέλιτος.
- ρ 242 Ῥωγαλέον· διερρωγός, διεσχισμένον. καὶ Ῥωγός, ἢ διερρωγυῖα. ἐν τῇ δ' ἔκειτο ῥωγὰς αἰπόλων πῆρα, ἄρτων ἐώλων πᾶσα καὶ κρεῶν πλήρης. κανών· τὰ διὰ τοῦ αλεος ἀπὸ τριῶν παράγονται μερῶν· ἀπὸ ὀνόματος δεῖμα, δειμαλέος· ἀπὸ ῥήματος οἰδῶ, οἰδαλέος· ἀπὸ ἐπιρρήματος ῥιμφά, ῥιμφαλέος· καὶ παροξύνονται. σεσημεῖται τὸ δαιδάλεος ὁ ποικίλος καὶ κονισάλεος.
- ρ 243 Ῥωγμός· ῥῆξις γῆς.
- ρ 244 Ῥώθωνος.
- ρ 245 Ῥωμαλέος· ὁ ἰσχυρός. καὶ Ῥωμαλέως, ἰσχυρῶς. ἐπιρρηματικῶς.

- ρ 246 Ῥωμαίων ἀρχή· αὕτη τῆς Ἀσσυρίων καὶ Περσῶν καὶ Μακεδόνων τῶν πρὶν μακρῷ ὑπερῆρεν, ὀρισμένη πέρατα ἑαυτῆς πρὸς μὲν ἕω Ἰνδοῦς καὶ ἐρυθρὰν θάλατταν καὶ Νεῖλον καὶ καταρράκτας καὶ λίμνην Μαιῶτιν. ὅσα δὲ πρὸς δυσμὰς, ὠκεανόν τε αὐτόν, ὃν δὴ μῦθον εἶναι τοῖς ἔργοις ἐδηλώθη, μηδὲ ἄλλως πρὸς ψυγαγωγίαν τοῦνομα αὐτοῦ παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἄδεσθαι· εἶγε καὶ ἡ Βρεττανῶν χώρα, ἣν περιρρέων νῆσον ἐργάζεται, νῦν εὐρεθεῖσα ἐν πέρασι τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς ἀριθμεῖται. λεγέτω μὲν οὖν, ὅτῳ δοκεῖ, ὡς ἀναμφίλογοι τῶνδε πρὸς τὰ παλαιὰ αἰὶ ὑπερβολαί, πλήθει τε χειρὸς τῶν ἐπελθόντων εἰκάζοντι καὶ τόλμαις ἐκατέρων καὶ στρατηγήσεσι καὶ μηχανήσεων ἐπινοίαις καὶ τῶν ἀντιπολεμησάντων ἀρετῇ. Δέξιππος. ὅτι τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν αἴτιον αὐξηθῆναι τὸ φιλόμαχον ἔθνων καὶ τὸ εὐσύντακτον τῆς δυνάμεως· πάντες γὰρ οἱ πρὸς ἐσπέραν θυμικώτεροι εἰσὶ τῶν ἐπὶ θάτερα κατοικούντων. περιττεύει δὲ Ῥωμαίοις τὸ τεταγμένον ἐν τῷ ἔργῳ τεχνικόν· ὧ καὶ Γαλατῶν ἐκράτουν, καὶ ἐν τοῖς πρὸς τοὺς ὁμόρους πολέμοις τριβέντες καὶ περιόντες τῶν βαρβάρων τῇ συντάξει, τῶν Ἑλλήνων φύσει καὶ ἀνδρεία.
- ρ 247 Ῥωμαίων πόλις· ὅτι ἡ Ῥωμαίων πόλις ἀπείρατος ὑπερορίων ἐκστρατειῶν τυγχάνουσα, ἐξέτασιν τοῦ πλήθους ποιησαμένη κατέμαθε τὸν ἀριθμὸν τῶν πολιτῶν οὐ πολὺ τριάκοντα μυριάδων ἀπολειπόμενον, καὶ ταῦτα συνεχέσι τριβομένη πολέμοις, οὐδεπώποτε δὲ μακρᾶς καὶ βεβαίας εἰρήνης ἀπολελαυκυῖα.
- ρ 248 Ῥώμη· ἰσχύς. καὶ Ῥώμη, ἡ πόλις. ἥτις ἀπὸ τοῦ πρώτου συνοικισμοῦ διαγεγονότων ζ' καὶ ο' καὶ υ' ἐτῶν, ἀπείρατοι ἦσαν ὑπερορίων πολέμων, τὸν δὲ πρὸς Καρχηδονίους ὅσον οὕπῳ παρέσεσθαι πόλεμον προσδεχόμενος ἐξέτασιν ἐποιεῖτο τοῦ πλήθους καὶ εὗρεν ἀριθμὸν τῶν πολιτῶν οὐ πολὺ ἀπολειπόμενον λ' μυριάδων. ὅτι τὴν Ῥώμην ἐπιτομὴν τῆς οἰκουμένης εἶπεν Ἀθήναιος. καὶ ζήτηι ἐν τῷ χιλίῳ ἀρχος.
- ρ 249 Ῥώμης· ὄνομα κύριον.
- ρ 250 Ῥῶμος καὶ Ῥωμύλος· ὀνόματα κύρια.
- ρ 251 Ῥωμύλος, Τερτύλος, αἰμύλος, Αἰσχύλος, προπαροξυτόνως. καὶ ζήτηι περὶ τούτων ἐν τῷ Βρουμάλια.
- ρ 252 Ῥωννύω· δύναμιν παρέχω.
- ρ 253 Ῥῶξ· κόκκος. καὶ εἶδος πέτρας.
- ρ 254 Ῥῶξ, ῥωγός· εἶδος φαλαγγίου.
- ρ 255 Ῥωξάνη· ὄνομα κύριον. καὶ ζήτηι περὶ αὐτῆς ἐν τῷ Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδών.
- ρ 256 Ῥώπαξ, ῥώπακος· τὰ ῥωπάκια παρ' ἡμῖν.
- ρ 257 Ῥώπες· δασεῖα ὕλη. ἢ κατάκομος καὶ σύμφυτος τόπος. καὶ Ῥωπεύειν, ξυλεύεσθαι. τοῦτό τοι ῥωπεύειν ὀλιγόξυλον.
- ρ 258 Ῥωπήϊα· τοὺς συνδένδρους τόπους.
- ρ 259 Ῥωπικά· ἅ μάλιστα ζῶν τὸν Μίκυθον, οἷα πενιχρά, Βάκχῳ δωρεῖται, ῥωπικὰ γραψαμένα.
- ρ 260 Ῥωπικός· τὸν δὲ πρακτικὸν τρόπον ὑπέφαινε τέλειον. ἣν δὲ ψευδεπίγραφος καὶ ῥωπικός. ἀντὶ τοῦ κεχωρισμένου. καὶ Ῥωπικὸν ὦνιον, τὸ εὐτελὲς μὲν, πολλοῦ δὲ πιπρασκόμενον. Ῥῶπος γὰρ ὁ εὐτελής καὶ παντοδαπὸς φόρτος.
- ρ 261 Ῥῶπος· μίγμα χρώματος, ὅσα βαφεῦσι, ζωγράφοις, μυρεψοῖς χρησιμεύει. ὅθεν ῥωποπώλης. τινὲς δὲ καὶ τὸν παντοδαπὸν φόρτον ῥῶπον εἰρήκασιν.
- ρ 262 Ῥωσάκης· ὄνομα κύριον.
- ρ 263

ῥώσαντες· δυναμώσαντες. οἱ δὲ βάρβαροι ῥώσαντες ἑαυτοὺς ἐπὶ τὸ στεγανώτερον, ὥς οὐκέτι ῥωμαϊκοῖς καὶ διαπεπλασμένοις ὑποπεσούμενοι στρατηγήμασι.

ρ 264 ῥωσαφῶν· φρούριόν τι.

ρ 265 ῥῶσθαι· σπουδάζειν.

ρ 266 ῥωσθεῖς· δυναμωθεῖς.

ρ 267 ῥῶσις· ὑγεία.

ρ 268 ῥωστήριον· παρορμητήριον.

ρ 269 ῥωτακίζειν· τῷ ρ στοιχείῳ συνεχῶς χρῆσθαι.

ρ 270 ῥωχμός· ῥήγμα γῆς. Προκόπιος· Ἀβίγας δὲ ὁ ποταμὸς ἐκ τοῦ Αὐρασίου κατιῶν ἐν τῷ πεδίῳ, ἐν ᾧ ἀπορρῶγες συχναὶ τυγχάνουσιν οὔσαι, ἐς ἃς δὴ ὁ Ἀβίγας σχιζόμενος ὑπὸ γῆν φέρεται καὶ αὐθις ὑπὲρ γῆν φαίνεται. τοῦτο ἐπὶ πλεῖστον τοῦ πεδίου ξυμβαῖνον, ἐν ἐξουσίᾳ τοῖς ταύτῃ ὠκημένοις τίθεται εἶναι, ἐπιβύσασι χώματι τοὺς ῥωχοὺς ἢ αὐθις αὐτοὺς ἀποκαλύψασι, τοῖς ὕδασι τοῦ ποταμοῦ τοῦδε ὅ τι βούλονται χρῆσθαι.

ρ 271 ῥῶψ· τὸ φυτόν· καὶ ῥῶψα, βοτάνη ἀπαλή.

ρ 272 ῥοιά· τὸ ροῖδιον. λέγεται καὶ ῥοά.

ρ 273 ῥοίακες. δίδωμι δὲ τῷ Καλλινίκου παιδίῳ ροιάκων ζεῦγος, ψιλοτάπιδα, ἀμφίταπον, περίστρωμα, προσκεφάλαια δύο τῶν καλλίστων.

ρ 274 ῥοιβδεῖν· ἀναρροφεῖν. λέγεται καὶ ροῖβδος παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Νεφέλαις.

ρ 275 ῥοιζηδόν· σφοδρῶς, μετ' ἥχου, ἀπειλητικῶς.

ρ 276 ῥοῖζος· ῥύμη, ἥχος. Ἰώσηπος· οὕτω δὲ ροῖζῳ καὶ βία τοῖς Ῥωμαίοις ἐνέπεσον ὥς διαρρηῆσαι τὰς τάξεις, καὶ Ῥοίζημα, ὁ ἥχος. καὶ Ῥοίζησεν, ἐφώνησεν, ἤχησεν.

ρ 277 Ῥοιτειεύς· ἀπὸ τόπου. καὶ Ῥοίτειον, ἀκρωτήριον.

ρ 278 Ῥοίτης· ὄνομα κύριον.

ρ 279 Ῥυάδες ἄμπελοι· αἱ λεγόμεναι ψινάδες. ἤγουν αἱ ἐκρέουσαι, αἱ ἐξασθενοῦσαι.

ρ 280 Ῥύβδην· ὡς ἐπὶ ρεύματος· σφοδρῶς, φοβερῶς. δαψιλῶς.

ρ 281 Ῥύγχος· Ἀριστοφάνης· ἔλελεῦ, χώρει, καθὲς τὸ ῥύγχος· οὐ μένειν ἐχρῆν.

ρ 282 Ῥύγχος· τὸ πρόσωπον. καὶ Κρατῖνος καὶ ἔτεροι. ἐπιρυγχίς ζήτηι ἐν τῷ γαμψώνυχος.

ρ 283 Ῥύδην· σφοδρῶς, καὶ ἀθρόως. οὕτω Κρατῖνος. λέγεται καὶ Ῥυδόν. ῥυδὸν ἀφνύνονται. ἀντὶ τοῦ ῥύδην καὶ ῥευστικῶς πλουτοῦσιν. ἢ κεχυμένως. ἀντὶ τοῦ πάνυ.

ρ 284 Ῥύζος.

ρ 285 Ῥυήτω· φθαρήτω.

ρ 286 Ῥυηφενής· ὁ πλούσιος.

ρ 287 Ῥυθμίζει· αἰτιατικῇ. διατυποῖ, κανονίζει, εὐθύνει. Δαμάσκιος· ἀλλ' ὅσα ἔγραψε, τὸ μὲν ὑψηλόνουν τε καὶ τελεσιουργὸν εἶχον, τοῖς δὲ ἔπεσιν οὐ πάνυ ἦν συνηρμοσμένα· ἀλλὰ τούτων ὅσον ἄμετρον ἀπέβαινε, καὶ ἄλλως οὐ κατὰ τὸν πρεπῶδη ῥυθμόν, ἐμοὶ ἐπανορθοῦσθαι ἐπέτρεπε.

ρ 288 Ῥυθμός· τάξις ἔμμελος ἀκολουθου ἀρμονίας, μέλος εὐφωνον, σύγκρισις. πατήρ μέτρου ῥυθμός· καὶ ὅτι ἀρχαία ἢ τῶν μέτρων καὶ ῥυθμῶν διδασκαλία. ὁ δὲ τὰς αὐλητρίδας κελεύει ῥυθμόν τινα βαρβαρικὸν ἐπαυλῆσαί οἱ. ὅτι διαφέρει ῥυθμός μέτρου, τῷ τὸν μὲν γενικώτερον εἶναι, τὸ δὲ μέτρον ὑπάρχειν εἶδος τοῦ ῥυθμοῦ· θεωρεῖται γὰρ ὁ ῥυθμός καὶ ἐπὶ τῶν κροτούντων ταῖς χερσὶ καὶ τοῖς ποσίν. ὅταν γὰρ ἢ ταχεῖα καὶ βραδεῖα τῶν ποδῶν ἄρσις καὶ θέσις λόγον ἔχωσι πρὸς

ἄλληλα, ῥυθμὸς γίνεται, καὶ ἐντεῦθεν ἀπὸ μεταφορᾶς τούτων ἢ τοιάδε τῶν συλλαβῶν συμπλοκή, ἣν παραλαμβάνομεν πρὸς τὴν τῶν μέτρων γένεσιν, πόδες ἐκλήθησαν. καὶ ἐπὶ αὐλῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων ὁ ῥυθμὸς λέγεται, συμμετρία ὦν τοῦ χρόνου ἐν ᾧ ἡ κίνησις γίνεται. καὶ γὰρ τῶν τρημάτων τῶν αὐλῶν τὰ μὲν ἐπὶ πλείονα χρόνον τοῖς δακτύλοις ἐπιπωμάζουσι, τὰ δὲ ἐπ' ἐλάττονα, καὶ οὕτω τῶν ἀπηχίσεων τὴν μὲν μακροτέραν ποιοῦσι, τὴν δὲ βραχυτέραν. καὶ ἔτι τῶν τρημάτων τὰ μὲν μεῖζονά εἰσι, τὰ δὲ ἐλάττονα, καὶ τὰ μὲν ἐγγυτέρω τῆς ἐπιγλωττίδος, τὰ δὲ πορρωτέρω. καὶ τὰ μὲν στενότερα ὀξύτερα ἐστὶ τῶν εὐρυτέρων· διὸ καὶ αἱ τῶν παίδων φωναὶ καὶ αἱ τῶν γυναικῶν ὀξύτεραι· τὰ δὲ εὐρύτερα βραδύτερα, ὁμοίως καὶ τὰ ἐγγυτέρω τῶν πορρωτέρω ὀξύτερα· ὦν τῇ συμμετρίᾳ ἡ ἁρμονία καὶ τὸ μέλος γίνεται, ῥυθμὸς δὲ τῇ τοῦ ταχέος καὶ βραδέος. ὁ μὲν οὖν ἐπὶ τῶν ἄλλων ῥυθμὸς κατὰ τὸ βραχὺ καὶ βραδὺ χαρακτηρίζεται, ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ προφορικοῦ λόγου κατὰ τὸ μακρὸν καὶ βραχὺ, ὅσπερ καὶ μέτρον μόνος λέγεται. οὐκ ἐπὶ τῶν ποιητικῶν δὲ λόγων ταῦτα μόνον θεωρεῖται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ῥητορικῶν.

- ρ 289 Ῥυκάννα: τεκτονικὸν ἐργαλεῖον. καὶ πέλεκυν, ῥυκάναν τ' εὐαγέα, καὶ περιαγὲς τρύπανον. θηλυκῶς ἡ ῥυκάννα.
- ρ 290 Ῥύκου κριθοπομπία: Ἐρατοσθένους ἐν τῷ ἐνάτῳ φησὶ βασιλέα τοῦτον αἰχμάλωτον γενόμενον, εἶτα ὑποστρέψαντα εἰς ἑαυτόν, τῇ πόλει Ἀθηναίων κριθὴν ἐκπέμψαι.
- ρ 291 Ῥῦμα: φυλακή. χαλεπὸν πύργου ῥῦμα πέλονται. ἀντὶ τοῦ εὐτελὲς πόλεως φυλακή. ἐς τόξου ῥῦμα περιέπλεον τοῖς Ῥωμαίοις οἱ βάρβαροι, πολλὰ ἅμα βέλη ἀφιέντες. Εὐνάπιος· πέτρα δέ τις ἀπεσπασμένη ἐς τόξου ῥῦμα. τουτέστιν ἔλκυσμα. καὶ αὐθις κραταιῶς ἐκ τούτων ἀνῆπτον τὰ ῥύματα, λαμβάνοντες ἐκ τῶν κατ' ἄλληλα πλοίων, καὶ κατείχετο τὸ ζεῦγμα τοῖς ῥύμασι. καὶ αὐθις ῥύματα δὲ καὶ πλείω ταῖς σχεδίαις ἐνήψαν, οἷς ἔμελλον οἱ λέμβοι ῥυμουλκοῦντες οὐκ ἐάσειν φέρεσθαι κατὰ τοῦ ποταμοῦ, βίᾳ δὲ πρὸς τὸν ῥοῦν κατέχοντες παρακομιεῖσθαι τὸ ὅλον ἔργον κατὰ τοῦ ποταμοῦ. καὶ αὐθις Πολύβιος· ἐπὶ τούτοις ἐπέστησαν τὰς ἱππηγούς, ῥύματα δόντες ἐξ αὐτῶν ταῖς τοῦ τρίτου στόλου ναυσίν. ἐρυμούλκουν τὰς ἱππηγούς ναῦς.
- ρ 292 Ῥύμματα: τρίμματα, σμήγματα. καθάρματα.
- ρ 293 Ῥυμβεῖν: ῥομβεῖν. τοῦτο δὲ ἀπὸ τῆς κινήσεως τοῦ ῥόμβου. Αἰλιανός· καὶ ἐρυμβόνα τὰ τιμιώτατα εἰς ἀσωτίαν ἀφειδεστάτην. ἀπὸ τοῦ ῥυμβονῶ ῥήματος.
- ρ 294 Ῥύμη: ὁρμὴ βιαία. Ἀριστοφάνης· κεραμικῆς ῥύμης ἄπο. καὶ αὐθις Εὐνάπιος· τοσαύτη τις ἦν ἡ πρὸς τὸ ἀσελγέστερον ῥύμη τε καὶ φορὰ, ὥστε οἱ ἄρχοντες τῶν πολεμίων ἦσαν πολεμιώτεροι.
- ρ 295 Ῥυμὸς τοῦ ἄρματος: τὸ ἐκτεταμένον ξύλον παρὰ τοὺς ἵππους ἕως τοῦ ζυγοῦ. καὶ στάθμιόν τι παρὰ Ῥοδίοις· καὶ τῆς Ἄρκτου οἱ κατὰ τὴν οὐρὰν γ' ἀστέρες ὑπὸ Ἡρακλείτου.
- ρ 296 Ῥυμοτομεῖται: εἰς ὀρθὸν διακόπτεται.
- ρ 297 Ῥυμοτομίαις: εὐθύτησι.
- ρ 298 Ῥυμουλκῶ: ῥῆμα. τὸ τὰς ναῦς ...
- ρ 299 Ῥύομαι· αἰτιατικῇ.
- ρ 300 Ῥυπαπαί: ἐπίφθεγμα ναυτικόν, παρακελευστικὸν κωπηλασίας. Ἀριστοφάνης· οὐκ ἠπίσταντ' εἰ μὴ μάζαν καλέσαι καὶ ῥυπαπαί. ὅτι ὁ ῥυπαρὸς διὰ τὴν ἄσκησιν σύνεγγύς πως ἐστὶ τῷ γλοιῷ. καὶ ζητεῖ ἐν τῷ γλοιός.
- ρ 301 Ῥυπαίνω: ἀντὶ τοῦ ὑβρίζω. Φερεκράτης.
- ρ 302 Ῥυπόωντας. καὶ Ῥύπος.
- ρ 303 Ῥύπτει· αἰτιατικῇ. ἀποκλύζει, σμήχει. καὶ Ῥύπτομαι, ἀντὶ τοῦ σμήχομαι. Ἀριστοφάνης· ἀλλ' οὐδεπώποτ', ἐξότου ἄγω ῥύπτομαι, οὕτως ἐδήχθη ὑπὸ κονίας τὰς ὀφρῦς, ὡς νῦν. ῥύπτομαι,

ἀντὶ τοῦ σμήχομαι· τουτέστι ζῶ, μεταφορικῶς τῷ γὰρ ζῶντι ἔπεται τὸ ῥύπτεσθαι, ὃ ἐστὶ σμήχεσθαι· ῥύματα γὰρ τὰ σμήγματα. ἢ οὕτως· ῥύπτεσθαι, τὸ σμᾶσθαι, παρεμπτῶσει τοῦ τ, τὸ τὸν ῥύπον ἀφαιρεῖσθαι. ὁ δὲ ῥύπος κατ' ἀφαίρεσιν τοῦ χ ῥύπος, ὁ τῷ χρωτὶ ὑπὸν σπίλος. ὑπὸ κονίας δὲ τὰς ὀφρυῖς, παρ' ὑπόνοιαν. δέον γὰρ εἰπεῖν ὑπὸ λύπης τὴν καρδίαν, ὑπὸ κονίας δὲ εἶπε· διότι οἱ κόνιν ὁσμώμενοι δάκνονται τὰς ὀφρυῖς.

- ρ 304 Ῥυσά: ἡ μάρανσις, ἡ γήρασις. λέγεται καὶ Ῥυσή.
- ρ 305 Ῥυσαί: ῥυτίδας ἔχουσαι.
- ρ 306 Ῥῦσαι: λυτρῶσαι.
- ρ 307 Ῥυσήματα: τὰ ἐπὶ τῶν ὄψεων τῶν γεγηρακότων σπιλώματα.
- ρ 308 Ῥύσια: ἐνέχυρα. καὶ Ῥυσιάζω. φασὶ δὲ τὸν νεανίσκον ἀνελεῖν καὶ τὴν πόλιν ῥυσιάζειν. ἀντὶ τοῦ ἐνέχυρα λαμβάνειν. Ἰώσηπος· πρῶτον μὲν γὰρ ῥύσιον τῶν πολεμίων ἄγων καὶ πολὺ συγκροτήσας ἱππικὸν ἐπαφίησιν αὐτοὺς περὶ Διόσπολιν. ὅπως ἔχοι τὸ ξόανον ῥύσιον ἐν Ἰθάκῃ ὁ Ὀδυσσεύς. καὶ ἡ τραγωδία· φόνου δὲ ῥύσιον τίσω τάλας.
- ρ 309 Ῥύσιον: λυτήριον. Ῥυπητήριον, καθαρτήριον.
- ρ 310 Ῥύσις ὕδατος: ῥεῦσις. ἐδεδίσεν τὴν τοῦ ὕδατος σπάνιν, διὰ τὸ μηδαμῇ φαίνεσθαι ὕδατος ῥύσιν ἀπλῶς.
- ρ 311 Ῥυσθήσομαι: λυτρωθήσομαι.
- ρ 312 Ῥυσμός: κατὰ Ἀβδηριτικὴν διάλεκτον σημαίνει τὸ σχῆμα. καὶ ἐτέραις δὲ λέξεσιν οὐχ Ἑλληνικαῖς οἱ περὶ τὸν Ἀβδηρίτην Δημόκριτον χρῶνται· φασὶ γὰρ τροπὴν καὶ διαθηγὴν. καὶ σημαίνει τούτοις ἢ μὲν τροπὴ τὴν θέσιν, ἢ δὲ διαθηγὴ τὴν τάξιν.
- ρ 313 Ῥυστάζειν: ἔλκειν.
- ρ 314 Ῥυτά: συνεσταλμένως. εἰδός ἐστι ποτηρίου. Δημοσθένης κατὰ Μειδίου. ἐκτεταμένως, παρ' ἥβην λεγόμενα.
- ρ 315 Ῥύτειρα: ἡ σῶζουσα.
- ρ 316 Ῥυτῆρα: ἐλκτικόν· παρὰ τὸ ἐρύειν. καὶ φύλακα. καὶ πλείους ἵππους παραλαβὼν ἀπὸ ῥυτῆρος ἐλκομένους ἐπορεύετο. λέγεται καὶ Ῥύτωρ. Πανὶ ὠραίων ῥύτορι βουκολίων. καὶ αὐθις· τὴν εἶδος, ὠδίνων ῥύσια δεξαμένη.
- ρ 317 Ῥυτῆρες: χαλινοί, ἡνίαί, ἱμάντες. ἐν Ἐπιγράμμασι· χρυσὸς ὅλους ῥυτῆρας, ὅλας κληΐδας ἐλέγχει.
- ρ 318 Ῥυτίς: ἀσθένεια. γῆρας. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ ῥυτιδόφλοιοι σῦκον ἐπομφάλιον.
- ρ 319 Ῥύτορα: φύλακα. ἐν Ἐπιγράμμασι· πορφύρεον χαίτας ῥύτορα κεκρύφαλον. καὶ αὐθις· Ἀρχαϊάνασσαν ἔχω τὴν ἐταίρην, ἧς καὶ ἐπιρρυτίδων ὁ γλυκὺς ἔζεν ἔρω.
- ρ 320 Ῥυτός: ἐλκυστικός. καὶ Ῥυτῆρσι.
- ρ 321 Ῥύτιον: ὄνομα πόλεως.
- ρ 322 Ῥυφῶ· αἰτιατικῇ.
- ρ 323 Ῥυχάχετον: θόρυβον, συρφετόν. Ἀριστοφάνης· τὸν τῶν Ἀθηναίων γε μὴν ῥυχάχετον, τίς ἂν πείσειε μὴ πλαδδιεῖν;
- ρ 324 Ῥύψαι: σμῆξαι.